

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoP/35/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2318201927
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Krajčovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2318201927.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a sudkyň: JUDr. Ľuboslava Vanková a JUDr. Andrea Dudášová, v právnej veci starostlivosti o maloleté dieťa: J. I., nar. XX.X.XXXX, bytom ako matka, v konaní zastúpené procesným opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, dieťa rodičov: matky - N. Q., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom E. XX/XX, N., zastúpená advokátom : Mgr. Ildikó Kőrösi, P. Pázmaňa 17A Šaľa a otca - Y. I., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom I. XXX/X, I., zastúpený advokátom : Mgr. Peter Magdálík, Vajanského 1520, Galanta, o návrhu matky na úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Galanta č.k.19P/19/2018-193 zo dňa 15.11.2018 v časti výživného, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch II., III a v závislom výroku o náhrade trov konania potvrdzuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol nasledovne :

„I. Súd schvaľuje rodičovskú dohodu v nasledovnom znení:

Maloletá sa zveruje do osobnej starostlivosti matky.

Maloletú budú zastupovať a spravovať jej majetok obaja rodičia.

Styk otca s maloletou sa upravuje tak, že otec bude oprávnený sa stretávať s maloletou každý nepárny týždeň v kalendárnom roku od piatka 17:00 hod. do nedele 17:00 hod. s tým, že otec si maloletú prevezme v určený čas v bydlisku matky a po skončení styku maloletú v určený čas na tom istom mieste matke vráti. Matka je povinná maloletú na styk s otcom riadne pripraviť.

II. Otec sa zaväzuje prispievať na výživu maloletej výživným vo výške 150,-- Eur mesačne, ktoré sa zaväzuje platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc dňom 2.3.2018.

III. Dlžné výživné za obdobie od 2.3.2018 do 31.10.2018 v sume 637,40 Eur súd povoľuje otcovi splácať v splátkach po 10,-- Eur mesačne spolu s bežným výživným počnúc právoplatnosťou rozsudku, pod stratou výhody splátok, a to až do zaplatenia.

IV. V ostatnej časti sa návrh matky na určenie výživného zamietá.

V. Účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.“

2. Rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 62 ods. 1, 2, 5, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1, 2, 3 Zákona o rodine. Súd pritom vychádzal zo zistených skutočností, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania, podľa ktorých maloletá je dvojročné zdravé dieťa. Žije s matkou v rodinnom

dome v N.. Mesačné náklady na maloletú sú: plienky 45 Eur, hygiena 20 Eur, oblečenie 20 Eur, pomerná časť nákladov na stravu; pomerná časť nákladov na bývanie a bežné výdavky na hračky, lieky, cestovanie a pod. Matka uviedla, že celková suma nákladov je 250 Eur mesačne. Matka žije v rodinnom dome v N., ktorého je spoluvlastníčkou so sestrou. Do marca 2018 žil v dome aj otec navrhovateľky, ktorý má v dome právo doživotného užívania. Od uvedeného času žije navrhovateľka v dome sama so svojou dcérou. Navrhovateľka platí všetky náklady spojené s bývaním a neuhrádza sestre žiadnu náhradu za užívanie jej spoluvlastníckeho podielu. Mesačné výdavky matky sú: elektrina 33 Eur, vodné a stočné 9 Eur, plyn 150 Eur, rtvs 4,64 Eur, internet 13 Eur, mobil 40-50 Eur, strava 200 Eur, hygiena a drogeria 30 Eur a daň z nehnuteľností 66 Eur a kanalizácia 36 Eur ročne. Vlastní motorové vozidlo Peugeot, r.v. 2011, za ktoré spláca mesačne čiastku 125,83 Eur, benzín uvádza vo výške 50 Eur mesačne. Bola zamestnancom spoločnosti A. s.r.o. (agentúra) s miestom výkonu práce u užívateľského zamestnávateľa K. N. s.r.o. počnúc od 8.10.2017 do 30.4.2018. Príjem mala v mesiacoch 2-3/2018 vo výške približne 500 Eur mesačne. Od apríla 2018 má príjem z brigád v sume cca 100 Eur mesačne. Je poberateľkou rodičovského príspevku (214,70 Eur) a prídavkov na mal. dieťa (23,68 Eur). Matka nemá inú vyživovaciu povinnosť. Matka preukázala, že si hľadá novú prácu potvrdeniami o účasti na pohovoroch. Jej zdravotný stav je dobrý.

3. Otec žije s rodičmi v byte v I., ktorý je vo vlastníctve jeho rodičov. Rodičia otca sú poberateľmi starobného dôchodku: matka 410,40 Eur a otec 570,30 Eur mesačne. Rodičom na bývanie otec uhrádza 100 Eur mesačne, pričom predpis na úhradu služieb spojených s bývaním je vo výške cca 172,41 Eur mesačne, ďalej mesačne električka 30 Eur, plyn a rtvs 4,64 Eur, odpady ročne 27,52 Eur za odporcu. Je zapísaný do evidencie uchádzačov o nájomný byt v meste I.. Jeho ďalšie mesačné výdavky sú: úver na bývanie 148 Eur, spotrebný úver 198,68 Eur, osobné poistenie 20 Eur, kreditná karta 20 Eur, poistenie mal. 25,50 Eur, mobil 26,99 Eur, bežné výdavky na mal. (strava, oblečenie, hygiena a pod.). Otec prispieva matke mal. sumou 70 Eur mesačne. Otec preukázal plnenia nad rámec uvedeného výživného sumou približne 60 Eur v priemere. Otec uvádza výdavky celkovo vo výške približne 600 Eur mesačne, vynímajúc bežné výdavky. Nevlastní žiadny nehnuteľný majetok a žiadny významný hnutelný majetok. Nemá inú vyživovaciu povinnosť. Otec bol počnúc dňom 1.3.2017 zamestnancom spoločnosti I. N., a.s. v pracovnej pozícii montážneho pracovníka. Príjem otca bol v období od 4/2017 do 3/2018 vo výške 905 Eur v priemere mesačne v čistom. Od 1.8.2018 je zamestnancom spoločnosti D. - D. spol. s r.o. ako predavač, kde mal základnú mzdu prvých 3 mesiacov v sume 480,-- Eur, počnúc 1.11.2018 v sume 580 Eur v hrubom. Je vyučený ako predavač. Z lustrácie zo Sociálnej poisťovne vyplýva, že otec bol v rokoch 2008-2017 zamestnancom O. (X. (N.)) spol. s r.o. s vymeriavacím základom za obdobie 3/2016-2/2017 cca 800 Eur mesačne. Zdravotný stav otca je dobrý. Rodičia maloletej J. nežijú v spoločnej domácnosti.

4. Súd výrokom I. schválil rodičovskú dohodu, nakoľko táto je v záujme maloletej a s touto vyjadril súhlas aj procesný opatrovník maloletej, ktorý zistil, že u oboch rodičov sú vytvorené vhodné podmienky na starostlivosť o maloletú.

5. Výrokom II. súd zaviazal otca maloletej prispievať na jej výživu sumou 150 Eur počnúc dňom 2.3.2018, t.j. dňom podania návrhu. Bolo nesporné, že otec uhrádzal matke mesačne 70 Eur na maloletú. Dĺžné výživné v sume 637,40 Eur za obdobie od 2.3.2018 do 31.10.2018 (4-10/2018 - $7 \times 80 = 560$; za 3/2018: $2,58 \times 30$ dní); $560 + 77,40 = 637,40$ Eur) súd povolil otcovi splácať v splátkach po 10 Eur mesačne spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok. Súd zamietol návrh matky v ostatnej časti na určenie výživného, a to v časti 10 Eur mesačne počnúc dňom podania návrhu. Strana navrhovateľky a procesný opatrovník maloletej sa vzdali práva na podanie odvolania.

6. Strana matky žiadala určiť výživné sumou 160,-- Eur mesačne. Strana otca mala za to, že primeraná suma je vo výške 70,-- Eur, tak ako otec uhrádza a výživné by nemalo byť stanovené na sumu viac ako 100,-- Eur mesačne. Súd vec predbežne posúdil tak, že otec sa vzdal výhodnejšieho zamestnania a na to tomto súd zotrval do vyhlásenia rozsudku vo veci samej. V predchádzajúcom zamestnaní mal otec príjem cca 900,-- Eur v čistom mesačne, v súčasnosti 580,-- Eur brutto. Aj v období 2016/2017 mal príjem podstatne vyšší ako v súčasnosti (cca 800,-- Eur brutto). Otec v písomnom vyjadrení uviedol, že zmenil prácu preto, aby sa mohol viac venovať svojej dcére. Vo výsluchu však ako dôvod zmeny práce uviedol, že dôvodom bolo to, že to bola ťažká, fyzická práca. Teda nie je možné určiť čo bolo prvoradým motívom otca k zmene práce. Súd nepochybuje o tom, že zmena práce mohla mať pozitívny dopad čo sa starostlivosti o dcéru týka. Avšak prvoradý záujem maloletej je aj to, aby mala zabezpečené riadne bývanie, stravu a každodennú starostlivosť, berúc do úvahy skutočnosť, že je v osobnej starostlivosti

matky. Matka je na rodičovskej dovolenke, pričom sa snaží nájsť si prácu, ale je pochopiteľné, že je to ťažké vzhľadom k tomu, že J. má len dva roky a vyžaduje nepretržitú starostlivosť. Na druhej strane otec má príjem na úrovni minimálnej mzdy a vo výsluchu uviedol, že si nepotrebuje privyrobiť brigádami, pritom nijakým spôsobom nie je obmedzený na jeho zdravotnom stave. Otec navrhol výsluch jeho sestry za účelom preukázania toho, že sa nevzdal výhodnejšieho zamestnania. Súd tento návrh zamietol, nakoľko otec mal možnosť zabezpečiť (a aj uviedol, že zabezpečí) účasť svedkyne na pojednávaní a odročenie z uvedeného dôvodu by bolo značne nevhodné. Súdu tiež nie je zrejmé ako konkrétne by mohla sestra otca dosvedčiť túto skutočnosť, ktorá nepochybne vyplýva z predložených listinných dôkazov (potvrdenia o príjme) a tvrdení otca. Teda súd vychádzal najviac zo sumy príjmu 900,-- Eur mesačne. Výživné je prednostnou pohľadávkou, preto má prednosť pred úvermi, pôžičkami. Ale súd pri vyhodnocovaní životnej úrovne skúmal pôvod týchto dlhov a zistil, že veľkú časť týchto pôžičiek použil otec na osobné účely (bod 4). Matka tvrdila, že na starostlivosť o maloletú potrebuje 250,-- Eur mesačne. Túto sumu súd vyhodnotil ako oprávnenú, keďže už len v súvislosti s bývaním je pomerná časť na mal. vo výške 100,-- Eur. Ak sa k tomu prirátajú oprávnené náklady mal. vyčíslené v bode 12 rozsudku, je suma 250,-- Eur mesačne primeraná. Súd zobral tiež do úvahy, že otec kupuje dcére veci aj sám, hračky a oblečenie. Berúc do úvahy osobnú starostlivosť matky o mal. je potrebné pripísať väčšiu mieru na podieľaní sa na týchto nákladoch otcovi, ktorému tak súd určil uhrádzať matke 150,-- Eur mesačne. Po zohľadnení príjmu matky a ostatných výdavkov bude možné zabezpečiť chod domácnosti, v ktorej vyrastá J. a taktiež uhrádzať náklady nevyhnutné na jej starostlivosť a výchovu. Náklady, ktoré vynakladá matka na bývanie sú primerané a neboli by nižšie ani v prípade zabezpečenia bývania, napr. v nájme. Nie je podstatné, že ako odberateľ energií je uvádzaný otec navrhovateľky, keď aj z jeho výpovede bolo nepochybne preukázané, že tieto hradí matka. Na úhrade dane z nehnuteľnosti by sa mala podieľať aj spoluvlastníčka, tejto však matka neuhrádza nič ohľadne užívania jej podielu. Otec namietal, že príjem matky je nižší ako ňou uvádzané výdavky. Súd má tiež z výpovede za preukázané, že matke pomáha prinajmenšom sestra.

7. Otec uvádza výdavky celkovo vo výške približne 600,-- Eur mesačne, vynímajúc bežné výdavky, pričom jeho príjem je podstatne nižší. Otec mal výdavky nad rámec uhrádzaných 70,-- Eur mesačne a tieto súdu aj preukázal. Avšak súd tieto nezapočítal do výpočtu dlžného výživného, nakoľko bolo preukázané, že matke neposkytoval sumu výživného vo výške potrebnej na zabezpečenie starostlivosti o mal. Je tiež pravda, že pokiaľ otec tvrdí, že takto prispieva sumou aj 200,-- Eur mesačne, stanovenie výživného najmenej na sumu 150,-- Eur mesačne, a to počnúc dňom podania návrhu je na mieste.

8. O trovách súd rozhodol podľa § 52 CMP, a teda, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Proti tomuto rozsudku proti výrokom II., III., to znamená výživného a dlžného výživného podal odvolanie otec prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu a to s použitím § 365 ods. 1 písm. b) písm. d), písm. e) a písm. f) a písm. h). Ďalej namietal, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§ 62 ods. 1 CMP. Poukázal na úpravu obsiahnutú v článku 5 v § 24 ods. 4, v § 62 ods. 2, § 75 ods. 1 Zákona o rodine, §220 ods. 2 Civilného sporového poriadku, článku 6 Civilného mimosporového poriadku, § 35 a § 36 Civilného mimosporového poriadku. Obsah vyššie uvedených zákonných ustanovení otec považuje napadnuté výroky II., III. napádaného rozsudku za nesprávne. Konajúci súd prvej inštancie dôsledne nesledoval príslušné zákonné ustanovenia pri rozhodovaní o úprave práv a povinností k maloletému dieťaťu a vo veci rozhodol bez náležitého zistenia skutočného stavu. Nevykonával dokazovanie v potrebnom rozsahu, hoci zo strany otca dieťaťa boli predložené relevantné odôvodnené návrhy dôkazov v záujme zistenia skutočného stavu veci. Zároveň odôvodnenie napádaného rozsudku je nesprávne.

K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP, otec poukázal na to, že zo strany konajúceho súdu došlo k zamietnutiu jeho návrhu na vykonanie vypočutia svedka PaedDr. H. J. a žiadosti o preukázanie príjmu a výdavkov matky dieťaťa v súvislosti s maloletou. Aj keď súd uložil matke na pojednávaní 13.09.2018 aj jej právnej zástupkyňi, aby v lehote do 09.11.2018 doručila súdu a právnenému zástupcovi otca listinné dôkazy preukazujúce výšku výdavkov a ďalšie listinné dôkazy, právna zástupkyňa matky dieťaťa až v deň pojednávania 14.11.2018 zaslala súdu a právnenému zástupcovi otca podklady, ktoré sa matke dieťaťa v súvislosti s povinnosťou uloženou na pojednávaní podarilo zabezpečiť. Vzhľadom na obsah predložených dôkazov výdavky prezentované matkou dieťaťa neboli v konaní preukázané a navyše niektoré z nich sa otcovi dieťaťa aj naďalej zdajú nadsadené, napr. výdavky na mobilného operátora, resp. za úhradu za služby ním poskytované. Ďalej z týchto dokladov

nijako nevyplýva, že by úhrady PHM a služby mobilného operátora uhrádzala matka dieťaťa a už von koncom z nich nevyplýva, že by ostatné úhrady výdavkov uhrádzaných matkou v čestnom vyhlásení realizovala matka dieťaťa a že by vôbec tieto boli skutočne realizované. Tiež nebola preukázaná výška výdavkov uvádzaných matkou a že by tvrdené výdavky realizovala matka dieťaťa zo svojich úspor alebo z prostriedkov jej rodinných príslušníkov. Pokiaľ súd uložil matke, aby preukázala ňou tvrdené tvrdenia, že sa uchádza o zamestnanie, matka predložila potvrdenie zo dňa 14.11.2018 v počte 3, ktoré pochádzajú z obdobia po pojednávaní zo dňa 13.09.2018 a teda nepreukazujú tvrdenia matky, že zvýšené výdavky na PHM a služby operátora vznikli v dôsledku toho, že by sa v danom období uchádzala o zamestnanie. Ďalej poukázal na faktúry spoločnosti Orange, z ktorých nevyplýva súvis, že by uvedené úhrady realizovala matka. Matka teda nespĺnila svoju povinnosť, ktorú jej súd uložil a ďalej súd na predložení týchto dôkazov netrval. Osvojil si ničím nepreukázané tvrdenia matky, ktoré predtým na pojednávaní požadoval matkou preukázať. Na druhej strane otec dieťaťa už vo svojom prvom podaní v tejto veci zo dňa 17.04.2018, ako aj následne navrhoval, aby súd v konaní vypočul ako svedkyňu PaedDr. H. J., ktorá je sestrou otca dieťaťa a dokonale pozná pomery na strane otca, ako aj na strane samotného dieťaťa vie opísať okolnosti ohľadom trávenie času s maloletým, zmeny v dĺžke intenzite trávenia času otca dieťaťa s maloletým dieťaťom po zmene zamestnania na strane otca a dôvody a dôsledky zmeny zamestnania otca dieťaťa, ako aj iné rozhodujúce skutočnosti. Výsluch otca však konajúci súd zamietol, čo v odôvodnení odôvodnil tým, že otec mal možnosť zabezpečiť účasť svedkyne na pojednávaní a odročiť pojednávanie z daného dôvodu by bolo nevhodné a tiež že súdu nie je zrejmé, že akoby mohla svedkyňa dosvedčiť skutočnosť, ktorá vyplýva z predložených listinných dôkazov. Organizáciu pojednávania zabezpečuje konajúci súd a to tak po časovej stránke, ako aj ohľadom osôb, ktoré mieni na pojednávaní vypočuť. V danom smere je teda na mieste, aby súd po odročení pojednávania uviedol, či vzhľadom na rozvrh práce bude možné navrhovaných svedkov vypočuť a teda či strana konania má ich prítomnosť na dotknuté pojednávanie zabezpečiť. Zároveň poukázal na to, že na pojednávaní 14.11.2018 súd vypočul dvoch svedkov, ktorých prítomnosť zabezpečila matka, hoci ich výsluch navrhla až v deň pojednávania. Z uvedeného vyvodil, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d), to znamená, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, v tejto súvislosti poukázal na nedostatočne zistený skutočný stav zo strany konajúceho súdu prvej inštancie a zároveň aj nedostatočné odôvodnenie rozsudku v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP.

K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP, opätovne poukázal nanevynohovanie dôkazu, ktorý súdu navrhol a to výsluchom svedkyne PaedDr. J..

K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Keďže konajúci súd v súlade s vyššie uvedeným ani nemohol dospieť k správnym skutkovým zisteniam, keď nevykonával dokazovanie v dostatočnom a zákonom rozsahu, nezistil skutočný stav veci, nevykonával potrebné dôkazy na zistenie skutočného stavu, ktoré boli aj riadne navrhnuté a vychádzal z nedostatočne zistených pomerov na strane matky a teda nevykonával dostatočné dokazovanie v smere náležitého zistenia skutočného stavu, čím je splnený odvolací dôvod podľa písm. h) § 365 ods. 1 CSP, ako aj odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. g) CSP.

Ako posledné namietol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP). Tu otec poukázal na nesprávne právne posúdenie zo strany súdu ohľadom zmeny zamestnania na strane otca a ohľadom naplnených okolností týkajúcich sa zdania výhodnejšieho zamestnania. Nikdy v minulosti sa nezdal výhodnejšieho zamestnania. V predchádzajúcom zamestnaní vykonával prácu v dvojzmennej prevádzke, pričom do zamestnania dochádzal do G., čo predstavuje približne tri hodiny cestovania denne. Zároveň v predchádzajúcom zamestnaní vykonával prácu aj počas víkendov. V aktuálnej práci má otec stály pracovný čas 8 hodín denne od 08.00 hod. do 16.30 a pracuje v A., čiže cestovanie do zamestnania mu zaberá približne 30 minút denne. Má pravidelný denný režim a môže si svoj program prispôbiť potrebám a záujmom svojej maloletej dcéry, čo v predchádzajúcom zamestnaní nebolo možné. Otec dieťaťa pravidelne každý víkend trávi so svojou maloletou dcérou a plne sa jej venuje tak ako si to starostlivosť vyžaduje. V súčasnosti sa otec dieťaťa vie maloletej plne venovať, v danom smere jednoznačne nebolo v záujme maloletej, aby otec dieťaťa pracoval aj cez víkendy a na dvojzmennej prevádzke, kedy na maloleťú nemal dostatok času. Aktuálne má vytvorené také podmienky, aby sa jej mohol dostatočne venovať. Otázkou vzdania sa výhodnejšieho zamestnania je potrebné posudzovať komplexne, to znamená s ohľadom na všetky záujmy maloletej, ako to súdu ukladá aj článok 5 a § 24 Zákona o rodine a

to nielen s ohľadom na dosahovanú mzdu. V záujme maloletej je jednoznačne nielen to, aby otec dosahoval čo najvyššiu mzdu, ale aj to aby s ňou mohol tráviť dostatok času a plnohodnotne ho využívať. Okolnosti ohľadom dobrovoľného vzdania sa zamestnania na strane matky dieťaťa súd obdobne ako u otca nezohľadňoval a tieto okolnosti v súvislosti so zistením skutočného stavu nezohľadnil a nepodrobil žiadnemu dokazovaniu. Takisto namietal, že súd nedostatočne zohľadnil fakt, že maloletá má v súčasnosti len dva roky a jej potreby sa budú postupom času meniť a budú zvyšovať náklady na ich uspokojovanie a to napríklad aj s návštevou školy, škôlky a školy a krúžkami a inými záujmami maloletej. V danom smere v budúcnosti bude vytvorený priestor na prípadné zvýšenie výživného na strane otca alebo inú celkovú úpravu práv a povinností rodičov k maloletej. V tom smere súdom určené výživného ohľadom na vek dieťaťa a jeho potreby, príjmové, výdavkové a majetkové a iné možnosti rodičov je neprímerane vysoké a nezohľadňuje aktuálne pomery rodičov dieťaťa a záujmy dieťaťa. K odvolaciemu dôvodu podľa § 62 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, poukázal na to, že konajúci súd riadne nepoznal príjmové a výdavkové pomery na strane matky dieťaťa, keďže táto ich riadne nezdokladovala.

Navrhol preto, aby odvolací súd podľa § 388 CSP rozsudok v napadnutých výrokoch zmenil a to tak, že vo výroku II. rozsudku otcovi dieťaťa určí povinnosť prispievať na výživu maloletej výživným v sume 70,- Eur mesačne a výrok II. rozsudku celkom zruší, prípadne, aby odvolací súd rozsudok v oboch napadnutých výrokoch zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

10. Matka a kolízny opatrovník odvolanie nepodali, k doručenému odvolaniu sa kolízny opatrovník vyjadril písomným vyjadrením zo dňa 15.02.2019 a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok pre jeho vecnú správnosť potvrdil. K tomuto vyjadreniu otec poslal písomné vyjadrenie s tým, že sa pridrižava svojho odvolania, kolízny opatrovník vo svojom vyjadrení k odvolaniu otca neuvádza žiadne skutkové, ako ani právne argumenty, len sa pridrižava svojich vyjadrení vykonaných v rámci súdneho konania a navrhuje, aby odvolací súd rozsudok potvrdil. Neuvádza teda nič také, k čomu by sa otec dieťaťa mal podrobnejšie vyjadriť.

11. Matka dieťaťa vyjadrenie k doručenému odvolaniu otca nepodala.

12. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou - účastníkom, v neprospech ktorého bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ v odvolaní použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP v spojení s § 62 ods. 1 CMP), preskúmal napadnutý rozsudok bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v plnom rozsahu podľa § 387 CSP potvrdiť.

13. Pretože odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, na základe ktorého dospel k správny skutkový záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie návrhom uplatneného nároku a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil a preto sa stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia.

14. Podľa § 387 ods. 1, 2 a 3 CSP. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (2). Odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní (3).

15. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s argumentáciou použitou súdom prvej inštancie na podporu ním zvolených spôsobov rozhodnutia. Dôvody uvádzané súdom prvej inštancie sú dostatočne jasné a objektívne presvedčivé, zásadne preto postačuje len konštatovať ich správnosť a odvolať sa na ne (§ 387 ods. 2 CSP prvá časť).

16. Odvolací súd pre potrebu vyporiadať sa s podstatnými tvrdeniami v odvolaní otca a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 3 a druhá časť § 387 ods. 2 CSP) dopĺňa:

17. Súd vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre posúdenie určenia výšky výživného, jeho výsledky jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach správne vyhodnotil a napokon dospel k správnym skutkovým zisteniam, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie určenia výšky výživného, pričom sa vysporiadal so všetkými podstatnými argumentami účastníkov konania a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery prvoinštančného súdu vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd odkazuje na písomné vyhotovenie napadnutého rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na obsiahle odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvoinštančného súdu odchýliť.

18. Aj podľa obsahu odvolania otec maloletej mal u predchádzajúceho zamestnávateľa vyšší zárobok, z vlastného rozhodnutia, ktoré odôvodňuje záujmom maloletej, volí radšej nižší zárobok u svojho terajšieho zamestnávateľa, z dôvodu, že u terajšieho nemá potrebu cestovania a vôbec toto zamestnanie mu zabezpečuje pohodlnejší život, keď bývanie má zabezpečené v mieste sídla zamestnávateľa u svojich rodičov.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že predchádzajúcom zamestnaní mal otec príjem cca 900,-- Eur v čistom mesačne, v súčasnosti 580,-- Eur brutto. Aj v období 2016/2017 mal príjem podstatne vyšší ako v súčasnosti (cca 800,-- Eur brutto). Otec v písomnom vyjadrení uviedol, že zmenil prácu preto, aby sa mohol viac venovať svojej dcére, pri výsluchu však ako dôvod zmeny práce uviedol, že dôvodom bolo to, že to bola ťažká, fyzická práca, pričom otec neudáva žiadne zdravotné obmedzenia pre ktoré by už nemohol za dosahovať príjem ako to mal u svojho predchádzajúceho zamestnávateľa.

19. Podľa § 62 ods. 1, 2, 3, 4 a 5 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samy sa živiť. Obaja rodičia pritom prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý z rodičov bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť si svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrované neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrované dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má pritom prednosť pred inými výdavkami rodičov a pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

20. V zmysle Čl. 24 Charty základných práv Európskej únie pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa (ods. 2). Každé dieťa má právo na pravidelné udržiavanie osobných vzťahov a priamych stykov s obidvoma svojimi rodičmi, ak to nie je v rozpore s jeho záujmom (ods. 3).

21. V zmysle Čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť.

22. V zmysle Čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

23. V zmysle Čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa je zakotvená zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa.

24. Podľa článku 12 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa názorom dieťaťa sa má venovať náležitá pozornosť, zodpovedajúca jeho veku a úrovni, ako je vzhľadom na svoj vek a rozumovú vyspelosť schopné formulovať svoje názory.

25. Podľa Všeobecného komentára č. 14 (2013) o práve dieťaťa na prvoradé zohľadnenie jeho najlepšieho záujmu (čl. 3 ods. 1) tento inštitút predstavuje: „Hmotné právo, zásadu a procesné právo, ktoré sú založené na posúdení všetkých prvkov najlepšieho záujmu dieťaťa alebo detí v konkrétnej

situácii. V zmysle citovaného Všeobecného komentára je nesporné, že najlepší záujem dieťaťa je pojem veľmi pružný, ktorý musí byť skúmaný individuálne, vždy v konkrétnej situácii bez aplikácie predsudkov a neoverených predpokladov. Záver o tom, čo je pre konkrétne dieťa jeho najlepším záujmom, musí vychádzať zo zistených okolností a musí sa uskutočniť tak, aby v plnej miere rešpektovali všetky práva zakotvené v Dohovore o právach dieťaťa a jeho Opčných protokoloch.

26. Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolací súd nevidí žiaden súvis medzi záujmom maloletej a zmenou zamestnania otca, ktoré malo za následok pomerne výrazné zníženie jeho zárobku, čo by sa podľa otca prejavilo v nižšom výživnom. Okrem toho, pri určení výživného nie je jediným kritériom výška príjmu povinného rodiča, ale celkový jeho životný štandard a životná úroveň. Pokiaľ otec uvádza výdavky celkovo vo výške približne 600,- Eur mesačne, výživné pre mal. J. v sume 150,- Eur mesačne, keď otec inú vyživovaciu povinnosť nemá, je primerané.

27. Čo sa týka ďalšieho odvolacieho dôvodu, že súd nevykonal otcom navrhnutý dôkaz výsluchom svedka - sestry otca, súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku uviedol relevantné dôvody, pre ktoré tento navrhnutý dôkaz nepovažoval pre rozhodnutie vo veci, keď rodičia sa o styku otca s maloletou dohodli, za potrebný.

28. Otec v odvolaní teda neuviedol žiadne konkrétne relevantné dôkazy, ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku.

29. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam odvolací súd považoval rozsudok súdu prvej inštancie v každom napadnutom výroku vo veci samej, ako v závislom výroku o náhrade trov konania za vecne správny a preto tento podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

30. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 a § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá na ich náhradu nárok.

31. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).